

Samen handelen.

Solidariteit begint met verontwaardiging,
met vloeken omwille van onrecht,
met niet akkoord gaan met structuren,
die uitsluiten en aan de kant zetten.

Solidariteit gaat door met geraakt zijn,
tot in het diepste van je hart,
omdat je graag ziet en droomt
van een toekomst voor alle mensen.

Het wordt een kwestie van nadenken,
van samen analyseren en ontraadselen,
van niet dulden wat gewoon wordt gevonden,
van zoeken naar perspectieven en uitzichten.

Solidariteit vertaalt zich vooral in handelen,
in **samen** handelen – als het maar uit liefde is.
Het is het goed zijn van de een voor de ander.
Het is starre wetten omsmeden tot welkom zijn.
Luc Vandenabeele

evangeliewoorden van de derde zondag in de veertigdagentijd - gesprek met de Samaritaanse vrouw

- 5 Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had,
6 waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur.
7 Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef Mij wat te drinken.'
8 Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.
9 De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.)
10 Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.'
11 'Maar heer,' zei de vrouw, 'U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen?
12 U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.'
13 Jezus antwoordde: 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen,
14 maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'
15 'Geef mij dat water, heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.'
16 Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.'
17 'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus,
18 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.'
19 Daarop zei de vrouw: 'Ik begrijp dat U een profeet bent, heer.
20 Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.'
21 'Geloof Me,' zei Jezus, 'er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden.
22 Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden.
23 Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden,
24 want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.'
25 De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de Messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfd') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.'
26 Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.'
27 Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: 'Waar bent U op uit?' of: 'Waarom spreekt U met haar?'
28 De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar:
29 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de Messias zijn?'
30 Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe.

31 Intussen zeiden de leerlingen tegen Jezus: 'Rabbi, U moet iets eten.'
 32 Maar Hij zei: 'Ik heb voedsel dat jullie niet kennen.'
 33 'Zou iemand Hem iets te eten gebracht hebben?' zeiden ze tegen elkaar.
 34 Maar Jezus zei: 'Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk voltooien.
 35 Zeggen jullie niet: "Nog vier maanden en dan komt de oogst"? Ik zeg jullie dit: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst!
 36 Nu al krijgt de maaier zijn loon en verzamelt hij vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren.
 37 Hier is het gezegde van toepassing: De een zaait, de ander maait.
 38 Ik stuur jullie eropuit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af.'
 39 In die stad kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw: 'Hij weet alles van mij.'
 40 Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen.
 41 Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei;
 42 ze zeiden tegen de vrouw: 'Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.'

Johannes 4, 5-42

woord dat verbeeldt: wat roept deze illustratie op?

woorden die raken

- ❖ Wat treft je in dit verhaal?
- ❖ Welke verlangens leven in je? Waar heb jij dorst naar? Wat zoek je in je leven?
- ❖ Waar haal jij vandaag water? Waar liggen jouw bronnen? Waar(uit) put jij inspiratie?
- ❖ Als Jezus je zou vragen: "*Geef mij te drinken*", wat zou je dan geven?
- ❖ Jezus is de gave van God voor jou. Wat betekent dat voor jou?
- ❖ Kan je begrijpen dat Jezus je persoonlijk kent en bemint? Hij kent je zoeken en tasten, je vinden en je mislukken! Roept dit iets bij jou op?
- ❖ '*In Jezus vindt een mens God*'. Wat zegt je dit?
- ❖ '*Jezus is de Redder van de wereld, mijn Redder*'. Hoe ervaar jij dit?
- ❖ De vrouw liep naar haar stadgenoten. Wat zou jij aan je vrienden, aan je medemensen, aan je collega's, aan je leerlingen willen vertellen over Jezus?
- ❖ De vrouw gaat naar Jezus. Beiden worden een bron. Als een mens naar Jezus gaat wordt hij een bron. Welke kruik laat je voor Jezus staan?

woorden om van te leven - de dialoog aangaan (Joh 4, 5-42)

Jezus doorkruist stad en land en onderweg maakt Hij tijd om mensen te ontmoeten. Vandaag lezen we over een ontmoeting bij een waterput in Samaria. Jezus gaat er in gesprek met een vrouw. Het evangelie informeert ons dat dit bijzonder is. Mannen spreken in die cultuur geen onbekende vrouw aan en joden en Samaritanen hebben normaal geen contact met elkaar. Voor Jezus is echter iedereen een potentiële gesprekspartner.

De vrouw is verrast dat Jezus haar aanspreekt en te drinken vraagt. Als Hij haar zelf water aanbiedt, merkt ze heel realistisch op dat Hij niet eens een emmer heeft. Hun gesprek start bij het alledaagse water uit de put maar gaat daarna over water uit een andere Bron. Gaandeweg wordt zo een diepere dorst zichtbaar en krijgt de dialoog een persoonlijk karakter. Het liefdesleven van de vrouw komt ter sprake en ze kijkt in waarheid naar zichzelf. Ook Jezus laat zich kennen en zegt haar dat Hij de Messias is. Hij wil haar levend water geven, nieuw leven. Dat geeft de vrouw zoveel vreugde dat ze terugloopt naar de stad om daar enthousiast over haar ontmoeting te vertellen.

Paus Franciscus spreekt in zijn teksten regelmatig over mensen aan de rand van de samenleving. Hij nodigt uit om hen op te zoeken en uit onze comfortzone te stappen. Dat houdt risico's in, niet in het minst omdat we ons dan wagen op onbekend terrein. De echte dialoog begint waar we onze angst overwinnen en ons openstellen.

De ontmoeting begint met een banale vraag. Een onbekende spreekt je aan. Je gaat erop in, waagt een wedervraag en voor je het beseft verdiept de dialoog zich. Het vraagt alleen de durf om die eerste vraag te stellen.

Zr. Carine Devogelaere, kalender 40 dagen solidair en revolutionair, vasten 2023

woord dat verbeeldt: don't judge

<https://www.youtube.com/watch?v=yQQIOMubFAI>

woord dat verbindt

Voor mensen in ontwikkelingslanden
die het hardst getroffen worden door de klimaatcrisis.
Dat we onze verantwoordelijkheid nemen
en kinderen en jongeren leren
'ik ben iets met wat ik leer, voor nu én voor later'
en zo bouwen aan een leefbare toekomst en samenleving voor allen.

Voor onze school(gemeenschap) en voor onszelf.
Dat wij openheid blijven houden om naar anderen te luisteren.
Dat wij met respect voor diversiteit
in dialoog blijven gaan met andersdenkenden en andersgelovigen,
in het besef dat onze (school)gemeenschap hierdoor rijker wordt.

(bij het evangelie van de derde zondag in de veertigdagentijd)

- Voor onszelf, dat wij in deze veertigdagentijd onze levensbron(nen) durven uitdiepen.
- Voor allen die dorsten naar gerechtigheid. Dat zij de moed vinden om de waarheid te spreken en tegen de stroom in te roeien, indien dat nodig is.
- Voor allen die uitgeput zijn. Dat zij op kracht komen, bij U God, en bij de mensen die U op hun weg plaatst.
- Voor allen die een bron van vreugde zijn. Dat hun goedheid en liefde anderen kan inspireren en bemoedigen.

woord dat bidt

Heer Jezus,

onze dorst is zo groot,
dorst naar dingen
die onbelangrijk zijn.
Help ons te komen
bij ons diepste verlangen
dat vaak verborgen is
onder de kleine drukte
van elke dag,
onder zorgen
voor mensen en materie.

Breng ons
bij ons verlangen naar U,
de enige die onze dorst
kunt lessen,
de enige die onze honger
kunt stillen,
de enige die ons
door en door kent.

En zeg ons dan zoals toen
aan de Samaritaanse bij de put:
'Ik heb levend water voor jou!
Geloof Mij: de Vader zoekt jou.
Ik ben degene
waar je zo op wacht,
Ik ben het waar je
zo naar tracht.
Ik heb levend water voor jou!'.
Iny Driessen

woord dat oproept

We nemen op deze dagen een aanvang naar het hernieuwen van ons christen-zijn op Pasen. Op Pasen zal aan ieder christen worden gevraagd 'of hij christen wil blijven' én 'als christen wil leven'. Het antwoord op die vraag bereiden wij 40-dagen voor. Om op die vraag in alle vrijheid én volmondig 'ja' te kunnen antwoorden. De zin van de 40-dagentijd is ons hierop voorbereiden. Graag daartoe volgende tekst bij de drie pijlers, eigen aan deze tijd.

Drie praktijken die Jezus ons aanreikt.

Ze herstellen, vernieuwen

- *de band met de aarde – vasten,*
- *de band met de medemens – aalmoes,*
- *de band met God – gebed.*

De aarde, de materie – uit de aarde genomen. Vasten is eerbiedig omgaan met de schepping. Het is de uitdrukking van de nederigheid van het schepsel tegenover God. Vasten is niet alles wat ons gegeven wordt negeren, maar doseren in het besef dat Gods gaven er zijn voor elke mens, voor alle leven. Vasten is het herstellen van Gods bedoeling – rein genoten en mild gedeeld. Vasten ontwapent ons.

Aalmoes is eerbiedig omgaan met de medemens, met onze naaste mens in het besef dat elk mens 'kind van de Vader' is - broer, zus. Aalmoes is nee zeggen aan onverschilligheid, aan veronachtzaming, aan gebruiken van. Aalmoes is de hoeder worden van zijn broeder. Elk ander gaat mij aan. En er zijn vele vormen van aalmoes: evident steun aan de noodlijdende, maar evenzeer een blik van onze ogen, een ogenblik, aandacht, zorg, vergeving. Ons laten raken door de ander, aanraken. Denken we maar aan het woord van Mahatma Gandhi: "We moeten de onaanraakbaarheid uit ons leven bannen".

Gebed is eerbiedig omgaan met God - Vader, Zoon en heilige Geest. Gebed is in relatie treden, ontmoeting. Gebed is luisteren naar een Ander en antwoordend ingaan op het woord van die Ander. Gebed is niet zozeer een in-zichzelf-treden, maar een uit-zichzelf-treden om in een relatie van ontvankelijkheid te staan tegenover God.

Vasten, aalmoes, gebed. Zusters en broeders, wij worden uitgenodigd om ze een plaats te geven in deze tijd naar Pasen toe. Niet opzienbarend, niet voor het oog van de mensen, niet met bazuingeschal, maar ongezien, stil, in het verborgene. En de Vader die in het verborgene ziet, Hij weet! Vasten, aalmoes, gebed – misschien zijn het vormen van kleine goedheid: fragiel, zomaar, zonder getuige, in stilte voltrokken, bescheiden, zonder triomf, gratuit.

<http://www.opencontemplatiefhuis.be/index.php/homilie/homilies-abt-manu/12-homilies-abt-manu/1233-homilie-aswoensdag-2018>